

Curtea Supremă de Justiție**D E C I Z I E**

13 noiembrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 25 noiembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2012 de către inculpatul

Chiorescu Igor Gheorghii, născut la 18 septembrie 1972, originar din or.Herson, R.Ukraina, domiciliat în mun.Chișinău, str.Liviu Rebreanu 111.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 18.07.2011 pînă la 25.11.2011,

instanța de apel de la 17.02.2012 pînă la 01.03.2012,

instanța de recurs de la 10.09.13 pînă la 13.11.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 25 noiembrie 2011, Chiorescu Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.d) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Chiorescu Igor, la 18 iunie 2011, aproximativ la ora 04⁴⁰, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în incinta magazinului SRL „Trandafir Fond” din str.Voluntarilor 18/3, mun.Chișinău și, folosindu-se de faptul că vînzătoarea Cojuhari Tamara a adormit, a sustras țigări în valoare totală de 2039,80 lei, iar fiind observat de Cojuhari Tamara, care s-a trezit și a strigat la el, acesta prelungind acțiunile sale în scopul reținerii și însușirii bunurilor, a fugit de la locul infracțiunii, cauzîndu-i SRL „Trandafir Fond” o daună materială.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul C.Iachimov în numele inculpatului și inculpat, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat; probele care au stat la baza sentinței de condamnare nu dovedesc faptul că anume inculpatul a comis infracțiunea dată, și acestea vin în contradicere cu declarațiile martorilor G.Guțu și L.Chiorescu, iar amprente găsite la fața locului se explică prin faptul că inculpatul locuia în preajma magazinului și deseori făcea cumpărături, astfel, dînsul putea să atingă vreuna din cutiile cu țigări.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2012, apelul avocatului C.Iachimov în numele inculpatului și a inculpatului Ig.Chiorescu au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, analizînd în ansamblu probele administrate în cauză, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și

coroborării lor, corect a ajuns la concluzia de condamnare a lui Ig.Chiorescu în baza art.187 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii menționate au fost bazate pe probele administrate în cauză, și anume pe declarațiile reprezentantului părții vătămate Z.Focșa, a martorilor T.Cojuhari, I.Bordei, A.Didenco, L.Chiorescu, G.Guțu și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.06.2011, raportul de expertiză nr.160 din 21.06.2011, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei și de confruntare între T.Cojuhari și Ig.Chiorescu din 18.06.2011, facturile fiscale, probe care, analizate în ansamblu cert dovedesc că anume inculpatul a pătruns în magazinul SRL „Trandafir Fond”, de unde a sustras bunuri în sumă totală de 2039,80 lei, iar fiind observat de vânzătoarea T.Cojuhari nu a ținut cont de aceasta, dar și-a prelungit acțiunile sale, cu scopul reținerii și însușirii bunurilor sustrate, plecând de la fața locului.

Instanța de apel a respins argumentul apelanților precum că inculpatului nu i-a fost înmînat rechizitoriul în limba rusă, deoarece atît la urmărirea penală, în cadrul tuturor acțiunilor procesuale, cît și în prima instanță, acesta a fost asistat de interpret, iar drepturile și obligațiile lui ca bănuît și învinuit, ordonanța de punere sub învinuire, copia rechizitoriului și sentința primei instanțe i-au fost înmîinate în limba pe care o posedă, fiind respectate prevederile art.16 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța a considerat neîntemeiat și argumentul inculpatului, precum că în prima instanță nu au fost audiați martorii, deoarece inculpatul în solicitarea sa nu a făcut referire ce martori urmau a fi audiați, care în viziunea sa ar dovedi nevinovăția lui, iar în cadrul examinării cauzei, nici dînsul și nici apărătorul său, nu au înaintat în acest sens vreun demers.

Respins a fost de instanța de apel și argumentul apelanților, precum că prin declarațiile martorilor G.Guțu și L.Chiorescu se dovedește nevinovăția inculpatului, deoarece martorii menționați au relatat că l-au văzut, auzit și au vorbit cu acesta în seara comiterii infracțiunii, care se plimba prin ogradă, însă aceste afirmații au relevanță doar cît privește segmentul de timp pînă la orele 04⁰⁰, dar nu și pentru ora 04⁴⁰, cînd a avut loc sustragerea.

Totodată, instanța de apel a conchis că nu există careva dubii că fapta a fost comisă anume de inculpat, deoarece acesta în momentul sustragerii a fost văzut de martorul T.Cojuhari, care i-a văzut chipul și l-a recunoscut, iar cînd a stîgat la el, acesta cu bunurile sustrate a fugit din magazin.

Instanța a considerat neîntemeiate și argumentele apelanților, precum că amprentele inculpatului puteau fi lăsate de acesta în timpul cînd venea la magazin pentru a-și procura țigări, deoarece acestea se combat prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Z.Focșa, care a explicat că inculpatul a efectuat unele lucrări pe terasa magazinului, însă nu a avut acces la bunurile aflate în încăperea de unde au fost sustrate, fiind exclusă atingerea lui de aceste bunuri în timpul lucrului, fapt ce ar fi dus la lăsarea amprentelor.

Instanța de apel a indicat că prima instanță corect a apreciat declarațiile martorului M.Musteață, fiind unele nepertinente referitor la fapta comisă de inculpat, însă prin care a fost caracterizată persoana inculpatului, fiind luate în considerație la individualizarea pedepsei.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a concluzionat că la stabilirea categoriei și termenului acesteia, prima instanță a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.61, 75 Cod penal, a ținut seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de

persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, că are la întreținere un copil minor, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării lui, luându-se în considerație că a comis o infracțiune din intenție, în stare de recidivă periculoasă și fapta comisă face parte din categoria celor grave, astfel că corijarea și reeducarea lui va fi posibilă numai prin executarea pedepsei cu închisoare, în mărimea stabilită de prima instanță.

5. Inculpatul Ig.Chiorescu, la 14.12.2012 și 19.04.2013, a declarat recursuri ordinare împotriva sentinței și deciziei instanței de apel, care se vor examina ca un recurs unic, în care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că nu a comis infracțiunea incriminată, iar instanța l-a condamnat în lipsa probelor ce ar demonstra vinovăția lui; amprentele sale puteau fi găsite la locul infracțiunii, din motiv că permanent procura din magazin țigări, iar declarațiile părții vătămate și a martorilor urmau a fi apreciate critic, totodată repetând motivele descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Colegiul penal consideră recursurile declarate de către Ig.Chiorescu ca depuse în termen, deoarece acestuia i-a fost înmînată decizia redactată a instanței de apel în limba rusă abia la data de 21.08.2013.

Din textul recursului declarat în cauză rezultă că recurentul nu invocă nici un temei din cele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că dînsul nu a săvîrșit infracțiunea incriminată, iar instanțele judecătorești nu au dat o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză.

Colegiul penal constată că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atît ale acuzării, cît și ale apărării, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Ig.Chiorescu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.d) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul hotărîrilor instanțelor de fond, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate Z.Focșa, din care rezultă că inculpatul a efectuat unele lucrări pe terasa magazinului, însă nu a avut acces la bunurile aflate în încăperea de unde au fost sustrate pachetele de țigări, fiind exclusă atingerea lui de acestea în timpul lucrului, fapt ce ar fi dus la lăsarea amprentelor; a martorului T.Cojuhari, care a explicat că în magazin era lumină și l-a văzut anume pe inculpat sustrăgînd bunuri, l-a recunoscut după chip, înălțime, forma feței și a nasului; a martorilor I.Bordei, A.Didenco, L.Chiorescu, G.Guțu, și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.06.2011, raportul de expertiză nr.160 din 21.06.2011, potrivit căruia la fața locului au fost depistate urme digitale care au fost create de inculpat, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei și de confruntare între Ig.Chiorescu și T.Cojuhari din 18.06.2011, potrivit cărora aceasta din urmă a confirmat faptul că persoana pe care a depistat-o sustrăgînd bunuri din magazin este anume inculpatul; facturile fiscale prin care se confirmă quantumul prejudiciului cauzat. Probele puse la baza concluziei de vinovăție a inculpatului de către instanțele de

fond sînt pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele și nu trezesc careva dubii.

Astfel, din conținutul hotărîrilor atacate rezultă că instanțele de judecată corect au constatat faptele și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului Ig.Chiorescu în baza art.187 alin.(2) lit.f) Cod penal, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză, care obiectiv au fost apreciate de instanțele de judecată.

Colegiul conchide că instanțele de fond corect au respins versiunea înaintată de către partea apărării, precum că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat, de rînd ce probele administrate și cercetate în ședințele de judecată cert dovedesc vinovăția lui Ig.Chiorescu în cele incriminate.

Temeiul invocat de recurent, precum că nu poate fi considerat ca probă raportul de expertiză dactiloscopică, potrivit căruia o urmă digitală pe un pachet de țigări ridicat din magazin, a fost creată de inculpatul Ig.Chiorescu cu degetul mare al mîinii stîngi, nu poate fi reținut, deoarece, fiindu-i adus la cunoștință raportul de expertiză, inculpatul nu a înaintat careva obiecții asupra acestuia, iar odată ce nu a fost de acord cu acesta, nu l-a contestat în ordinea prevăzută de legislația în vigoare.

Neîntemeiat este și argumentul recurentului, precum că nu au fost audiați atît la urmărirea penală, cît și în instanțele de fond martorii, care puteau să confirme că dînsul nu a comis fapta imputată, deoarece atît în ședințele primei instanțe, cît și în apel inculpatul nu a înaintat vreun demers privind citarea și audierea în calitate de martori a unor persoane concrete.

Prin urmare, motivele recurentului ce țin de starea de fapt, de afirmațiile precum că declarațiile martorilor au fost apreciate neobiectiv, că dînsul nu a săvîrșit infracțiunea incriminată, Colegiul penal le respinge ca fiind neîntemeiate. Nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vina lui în comiterea faptei imputate, fiind apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel minuțios le-a examinat și, apreciind toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, corect considerîndu-le neîntemeiate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 82 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana acestuia, că anterior a fost judecat, antecedentul penal nefiind stins, și de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Chiorescu Igor împotriva sentinței Judecătorei Ciocana, mun.Chișinău din 25 noiembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2012, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 decembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă